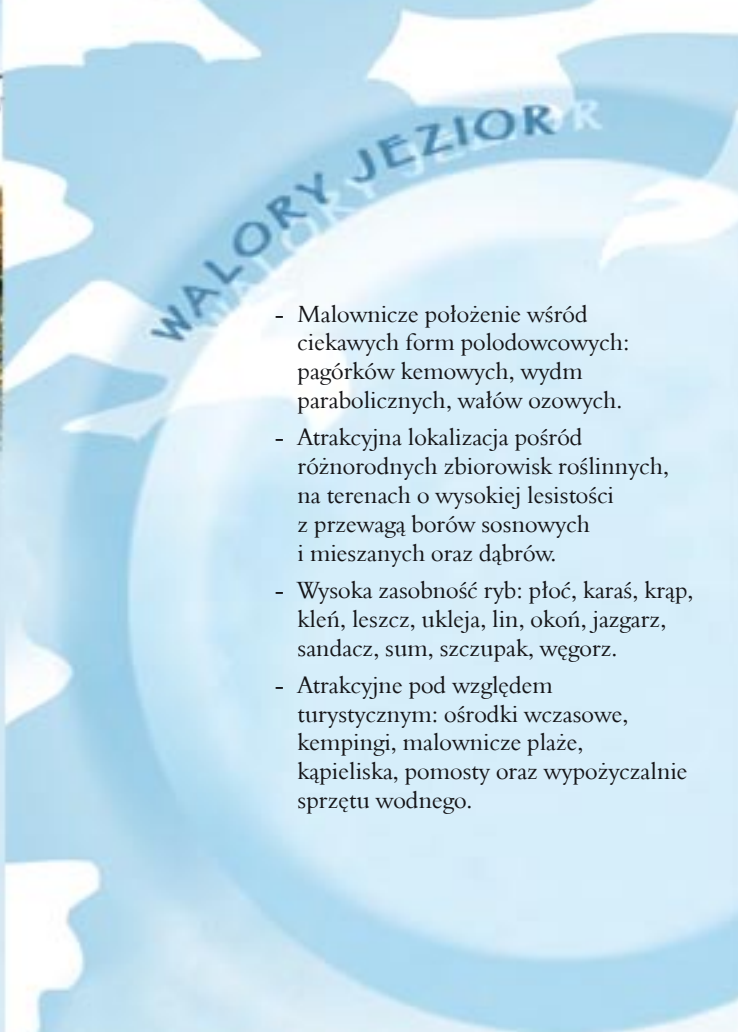

- Województwo mazowieckie jest jednym z dziewięciu w kraju, które posiada na swoim terenie jeziora.
- Jeziora występują w powiatach: płockim, sierpeckim, gostyńskim.
- Większość jezior to małe zbiorniki, a tylko pięć akwenów ma powierzchnię ponad 100 ha.
- Największe jeziora: Zdwońskie 355,4 ha, Urszulewskie 308,1 ha, Lucieńskie 203,3 ha.
- Najmniejsze jeziora: Kocioł 4,1 ha, Czarne 4,2 ha, Zuzinowskie 10,7 ha.
- Najgłębsze jeziora: Białe 31,3 m, Lucieńskie 20,0 m.
- Najpłystsze jeziora: Łąckie Małe 2,0 m, Drzesno 2,1 m, Czarne 4,0 m, Starorzecze Białobrzeskie 4,0 m, Sędeńskie 4,4 m, Zdwońskie 5,0 m.
- Na terenie województwa są trzy znaczące zbiorniki zaporowe: Włocławski o powierzchni 70,4 km², Zegrzyński 30,3 km² i Domaniów 5,0 km².

CHARAKTERYSTYKA JEZIOR

WALORY JEZIOR

- Malownicze położenie wśród ciekawych form polodowcowych: pagórków kemowych, wydm parabolicznych, wałów ozowych.
- Atrakcyjna lokalizacja pośród różnorodnych zbiorowisk roślinnych, na terenach o wysokiej lesistości z przewagą borów sosnowych i mieszanych oraz dąbrów.
- Wysoka zasobność ryb: płoć, karaś, krąp, kleń, leszcz, ukleja, lin, okoń, jazgarz, sandacz, sum, szczupak, węgorz.
- Atrakcyjne pod względem turystycznym: ośrodki wczasowe, kempingi, malownicze plaże, kąpieliska, pomosty oraz wypożyczalnie sprzętu wodnego.

JEZIORA MAZOWSKA

- Brak jezior, których wody odpowiadają najwyższej jakości.
- Dwanaście jezior to zbiorniki o wodach umiarkowanie zanieczyszczonych (Białe, Sędeńskie, Szczutowskie, Bledzewskie, Zuzinowskie oraz Ciechomickie, Górskie, Drzesno, Lucieńskie, Sumino, Kocioł, Przytomne).
Do zbiorników o najczystszych wodach należą jeziora: Białe, Bledzewskie, Sędeńskie i Szczutowskie.
- Cztery jeziora są mocno zanieczyszczone (Łackie Duże, Zdrowskie, Starorzecze Białobrzeskie, Urszulewskie).

- Duża podatność zbiorników na degradację:
 - niekorzystne warunki morfometryczne (niewielka głębokość, długa linia brzegowa w stosunku do pojemności, brak stratyfikacji wód),
 - niekorzystne zagospodarowanie zlewni,
 - niewielka wymiana wody.
- Spływy powierzchniowe z terenów rolniczych bogate w związki azotu, fosforu i potasu:
 - niewłaściwe zabiegi agrotechniczne np. nawożenie w niewłaściwych terminach,
 - brak płyt gnojowych do składowania obornika.
- Eksploatacja rekreacyjna i gospodarcza jezior:
 - Nieuporządkowana gospodarka ściekowa w ośrodkach wypoczynkowych,
 - porzucanie odpadów wzdłuż linii brzegowych jezior i w ich zlewniach.

- Zachwiana równowaga ekologiczna w zbiornikach.
- Bujny wzrost roślinności wodnej.
- Zahamowanie rozkładu tlenowego materii organicznej (stopniowe zapełnianie zbiorników rozkładającą się substancją organiczną).
- Gwałtowny rozwój populacji glonów, w tym sinic, co powoduje występowanie tzw. „zakwitów”.
- Pogorszenie walorów organoleptycznych wody (zapach, smak).
- Wzrost trofii zbiorników - żywności wód jest początkiem jego zaniku przez spływanie akwenu, aż do jego zniknięcia z powierzchni ziemi.